

ÍTRÓTTUR

sósíalurín, box 76, 110 tórshavn, tel 11820, fax 14720 e-mail til ítróttin: eydun_k@olivant.fo

Allan: Tað ber væl til at liva við úrslitinum

Men venjarin heldur, at avrikið á miðvøllinum var ikki nóg gott í 1. hálvleiki

Tað var sama plátan hjá landsliðsvenjaranum, sum tað plagar at vera, tá Føroyar hava tapt tepurt ímóti einari av stóru tjóðunum:

– Tá vit hugsa um, hvørjum tað er, sum vit spældu ímóti, so kunnu vit ikki annað enn vera nøgdir við 2-0 tap. Her er talan um topp professionellar spælara, teir taka av beinanvegin, tá mogleikin er har, tí vit gera mistøk. Málini stóðust av persónligum mistøkum, men tá teir gera mistøk, so megna teir at koma burturúr, Soleiðis er tað bara.

Spældu fótbólt

Allan Simonsen fegnaðist um, at liðið hjá honum alla tíðina royndi at spæla fótbólt:

– Tað gongur rætta vegin, og tað er frálíkt at síggja, at ístaðin fyri at standa í verjun og sparka bóltin fram á vøllin, so tora spælarnir

at royna at spæla fótbólt.

– Vit fingi ikki teir stóru mogleikarnar í snaráløpum, sum vit so at siga hava fingið hvørja ferð frammanundan. Kekkarnir hildu alla tíðina fleiri spælara afturi á vøllinum, og tað gjørdi teir, tí teir hava sæð, at vit fleiri ferðir hava skorað uppá kontramøguleikar. Teir vita t.d. at Todi Jónsson er ein vandamikil harri, og teir vóru um hann allar 90 minuttir.

Trupulleikarnir á miðvøllinum

Landsliðsvenjarin ásaðaði, at tað vóru stórir trupulleikar á miðvøllinum fyrra umfarið, men hann helt, at tað gjørdist væl betri eftir hvíldina:

– Okkara miðvallarar komu ikki at leggja soleiðis, sum vit høvdu ætlað tað. Móttøðumenninir fluttu seg nógv, og tað hevði við sær, at okkara spælara noyddust at arbeiða nógv og

flyta seg í teirra samanspæli. Vit tosaðu um hetta í stóðinum, og eg haldi, at tað gjørdist nógv betri seinna umfarið. Okkara spælara tordu at samanspæla alla tíðina, og tað var positivt, helt venjarin.

Hann var ikki ovfarin av, at kekkarnir ikki trýstu so nógv á føroyska málið, sum teir gjørdi á heimavølli fyri knøppum trimum vikum síðan:

– Tá høvdu teir heimaáskoðararnar kring vøllin, og áskoðararnir vildu síggja mál. Hesa ferð vóru teir á útivølli, og tað ráddi um at vinna og ikki at undirhalda viðhaldsfólkini. Tað var professionelt arbeið, sum skuldi útinnast, og tað gjørdi teir so.

Ein framúr

Venjarin vil vanliga ikki so fegin draga nakran spæla framum nakran annan, men hesa ferð var eingin ivi hjá honum um, hvør føroyingur

urin hevði sýnt besta avrikið:

– Jan Dam spældi framúr væl. Hann vísti myndugleika, hann hevði góðar støður á vøllinum, hann dugdi at lesa spælið sera væl, hann taklaði sera væl, og hann var tryggur í avspælinum. Talan var um eitt avrik á sera høgum støði, helt venjarin.

Eitt upplivisi

Tá tosið fall inn á einasta uppgávuna, sum er eftir hjá landsliðinum í ár, segði venjarin seg ikki at stúra:

– Tað er ein stór avbjóðing hjá spælaranum at royna seg á útivølli í Spania. Spælarnir hava fingið nógv var royndir, og teir vita, hvussu torført tað er at vera á útivølli ímóti stóru fótbóltsjóðunum. Vit fara at gera okkara besta, og so fara vit at taka hetta sum tað upplivisið, sum tað verður, helt venjarin. **jh**

Málið hevði gjørt undurverk

Føroysku spælarnir kendu tað, sum um talan hevði verið um ov nógvá tómgongd. Teir vóru ikki nøgdir við avrikið í síðsta heimdystinum í hesi HM undankappingini.

Áskoðanin hjá Jens Martini Knudsen var tað breið semja um ímillum føroysku spælarnar:

– Tað er ein sovorn dag, at vit skulu fáa stig ímóti einum av teimum stóru, segði málverjin, sum sjáldan ella kanska ongantíð hevur havt so lítið at gera, sum hann hevði leygardagin. Tíðliga bjargaði hann í ein ímóti einum støðu, tá rangstøðufellin var kiksað, og við hvørt noyddist hann út úr málinum, tá langir bóltar vórðu stungnir fram: nillum, og tá høgir bóltar komu í brotsteigin, men á nars var lítið at taka sær fyri, burtursæð frá at fáa bóltarnar í spæl aftur eftir afturleggingar.

– Høvdu vit fingið eitt mál í 1. hálvleiki ella tíðliga í 2. hálvleiki, so hevði hetta uttan iva útvíklad seg heilt øðrvísi. Tað var spell, at vit ikki fingi málið, eftirmetti maðurin við landsdystarmetinum.

Og vit kunnu bara geva honum rætt.

Teir vóru varnir

Jan Dam, sum stóð fyri besta føroyska avrikinum, ásaðaði, at móttøðumenninir hesa ferð spældu øðrvísi, enn stórar fótbóltsjóðir vanliga hava gjørt á Svangaskarði:

– Teir vóru ofta yvirmannaðir á miðvøllinum, men teir spældu seg til fáar mogleikar. Teir hildu alla tíðina nógv fólk aftarlaga á vøllinum, og tað gjørdi, at vit ongantíð komu til mogleikarnar, sum vit í øllum hinum dystunum hava fingið í snaráløpum. At Todi Jónsson er ein góður spælari vistu kekkar av, tí teir fóru ongantíð frá honum, ásaðaði Jan Dam, sum íðraði seg um, at tað bara eina ferð eydnaðist at spæla ein bólt fram ímillum til Toda, sum bara hesa einu ferðina fekk høvdi at vísa sínar áløpsdygdir.

Ikki nóg gott

Todi Jónsson, sum í hesi HM undankappingini hevur skorað trý mál, umboðaði fyrri fyrstu ferð FCK á landsliðinum, og hann helt ikki nógv um avrikið hjá sær sjálvum:

– Hattu var eitt tað vána ligasta, sum eg nakrantíð havi spælt í einum landsdysti, var sjálvkritiska metingin hjá einasta yrkisspælaranum av egnum avriki.

Todi Jónsson

Todi hevði eisini eina frágreiðing uppá, hvi hann helt, at tað hevði gingið so illa:

– Styrkin hjá mær er at fáa bóltar framímillum, so tað verður mogleiki at renna frá verjuspælaranum. Hesa ferð komu fáir bóltar fram, og teir, sum komu, vóru ólagaligir at fáast við, tí tað var neyðugt í trongd-ari støðu at temja teir, og so spurdist einki burturúr.

Todi Jónsson var samdur við Jens Martini Knudsen í, at tað hevði verið øðrvísi, um føroyingar høvdu fingið eitt mál:

– Eg fekk mogleikan beinanvegin, men verjuspælarnir koyrði eitt sindur undir meg, tá eg ætlaði at skjóta, og so var eg noyddur at draga eitt sindur longur, og so fór skotið omanfyri. Eitt mál til okkara tá hevði havi við sær, at fyrtreyt-irnar restina av tíðini høvdu verið heilt øðrvísi.

Jan Allan Müller var maðurin, sum var næst við at skjóta mál fyri Føroyar:

– Skotinum bilti einki, og tað mundi vera mangur við mær, sum sá bóltinum í netinum. Tað var frálíka væl bjarga av verjuspælaranum, men tað var ógvuliga harmuligt fyri okkum, staðfesti vágbingurin í Eshjerg. **jh**